

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Comitvm Par Genere, Potentia, Opibvs, Heroicaq. Virtvte
inclytum B. Godefridus, Vuestphalus, S. Romaricus,
Austrasius**

Serarius, Nikolaus

Mogvntiæ

Cap. XXVIII. Godefridi Comitum à laudato viro laus, & aduersarij pudefactio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37252

spondit: Quid ergo? Nonne tuis, amice, oculis in praesentiarum comprobas, ficta esse omnia? Miror quidem valde tantę impudentiæ figmentum. *Qua enim temeritatis audaciā mihi ea usurparem, quorum hodie nulla proprietas omnino mihi residua est, quaeque Dei solius sunt attributa seruitio? Scitum, Deus meus, quod etiam si filios nutriendos ex foemina illa suscepissem, stipem potius necessitatis nostrae ostiatim mendicando, paruulosq; in ceruice mea gestando conquirerem, quam eorum quippiam, quae Dei sunt atq; seruorum eius, aliquatenus temerare auderem.* Haec audientes qui aderant, tantam tanti viri sinceritatem, altissimamq; paupertatem vsquequaque non sine fletu mirati sunt.

CAP. XXVIII.

Godefridi Comitis à laudato viro laus, & aduersarij pudefactio.

TEmpore quo maximè Friderici Comitis aduersus virū Dei seruebat

uebat persecutio, quemadmodum
ab eodem furore suo vel ad modicum
tyranni refracta fuerit immanitas,
occultare non debeo. Accidit ut il-
lis diebus apud *Traiectum* fieret, præ-
sente ac iubente Imperatore *Henri-*
co, Comitum, Marchionum, alio-
rum conuentus nobilium, ubi & i-
psum contigit adesse *Eridericum*. Dū
ergo tractatis nonnullis Imperij ne-
gotiis seorsim in secretario suo resi-
deret Imperator, confidentes forin-
secus Principes, ut assolet, *multa inter*
se vario sermone ferebant. Cum ecce v-
nus Sueuorum Princeps bene Chri-
stianus, dissimulans omnino se, quis
esse *Eridericus*, agnoscere, cœpit illum
facetissima ut banitate, in illius sena-
tus audientia, confutare, hoc modo
Godefridi nostris, eiusq; fratris con-
uersionē inducēs: Paululum, inquit,
ō heroes & cōmitones dignamini
aduertere. Auditū est, & celebri ser-
mone vulgatū in finibus nostris me-
morabile gratiæ Dei miraculū, q̄ vide-
licet

licet Capēbergēses Comites duo, di-
 uina inspiratione cōpuncti, omnia
 sua Domino Deo nostro reddidere,
 ita vt omnis hæreditas ipsorum in
 obsequium pauperū CHRISTI, Deo
 iugiter seruientium cedat in perpe-
 tuum. Felices nimirum viri mul-
 tumque beati, quibus à Domino tan-
 tæ virtutis est collata ingenuitas, tam-
 que sublimis propositi feliciter est
 consummata voluntas, qui nostris
 diebus vniuersis CHRISTI fidelibus
 magnificum sanctitatis ac voluntarię
 paupertatis largiti sunt exēplum, sei-
 pso quoque non dubitantes humi-
 liter in eorundem Dei pauperum ag-
 gregare consortium. Sed ecce, ô ne-
 fas, quidam in vicinia illa filius dia-
 boli *Fridericus* nomine de *Arnesberg*
 tantæ sanctitatis bonum, vt fama est,
 prapēdare nititur, atque nubilo cæ-
 catus auaritiæ in ipsum Deum, quod
 nullus ambigit Christianus, infelicia
 bella machinatur. Ego vero si Deo
 nostro hic pessimus mortaliū aliquā-
 do præ-

do præualuerit, minus libenter ipsi Deo me deinceps seruiturum profiteor, qui tantam nominis sui iniuriã propulsare noluerit. Nec tamen desperare queo, in cõflictu isto, Dei futuram esse victoriam. Inter hæc autẽ irrisoria Principis verba, infelix ille grauissima confusione deiectus huc illucque vultum declinabat, loquentis aspectũ ferre non sustinens, nec in tali conuentu præ conscientie impietate, vel mutire præsumens.

C A P. XXIX.

Godefridi apud prædurum Dominum pro vinculis supplicatio.

HOc tamen compertum nobis & certum est, quod post conuentũ illum regressus domum, aliquãtum cepit agere mitiũs, missoq; nuntio, virũ Dei magna cũ lenitate deprecatus est, vt dignaretur Arnesberg ad suũ venire colloquium. Hic sperans
eum.